

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autaritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA NR.109
din data de 28.03.2012

Dosar nr.: 350/2011

Petiția nr.: 5615/29.09.2011

Petent: Bancu Constantin priur Romani CRISS.

Reclamat: N. I. C., M. M., F. V.

Obiect: afirmații scrise cu ca acter discriminatoriu la adresa petentului de etnie romă și afectarea dreptulu la demnitate personală. Acte premergătoare, cercetare și urmărire penală desfășurate în mod abuziv, cu încălcarea dispozițiilor legale, desfășurarea unei investigații pârținoare din partea Parchetului de pe lângă Judecătoria Avrig și Poliția Arpașu de Jos.

I. Numele, domiciliul și u reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. Bancu Constantin, cu domiciliul în

I.1.2. Romani CRISS pentru Bancu Constantin cu sediul în București, Str. Răspântiilor, Nr.11, Sector 2

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

I.2.1. N. I. C. cu domiciliul

I.2.2. M. M. cu adresă de corespondență la

I.2.3. F. V.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

1. Petentul solicită analiza și dispunerea de măsuri pentru rezolvarea corectă cu respectarea prezumției de nevinovăție și fără discriminare a cauzei sale din dosarul penal de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Avrig, care în urma plângerii petentului împotriva soluției prim procurorului, prin dispoziția

Judecătoriai Avrig a fost trimis la procuror în vederea redeschiderii urmăririi penale.

2. De asemenea, petenul pune în vedere faptul că părțile reclamate, în cadrul contestării soluției parchetului de neîncepere a urmăririi penale, au folosit un limbaj ce are menirea de a veni în contradicție cu prevederile OG nr.137/2000, republicată.

III. Procedura de citare

1. Petentul a fost citat prin adresa nr. 5615/05.10.2011, prin care i s-a comunicat **excepția de necompetență** a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

2. Recitarea petentului s-a făcut prin adresa nr. 6242/03.11.2011, părțile reclamate și Romani CRISS, reprezentantul petentului au fost citate prin adresele înregistrate cu nr. 6238/03.11.2011, procedura legală de citare fiind astfel îndeplinită, conform O.G. nr.137/2000, republicată.

3. La termenul de audieri stabilit pentru data de 17.11.2011, petentul a fost prezent părțile reclamate au fost absente.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

1. Petentul solicită analiza și dispunerea de măsuri pentru rezolvarea corectă cu respectarea prezumției de nevinovăție și fără discriminare a cauzei sale din dosarul penal de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Avrig, care în urma plângerii petentului împotriva soluției prim procurorului, prin dispoziția Judecătoriai Avrig a fost trimis la procuror în vederea redeschiderii urmăririi penale.

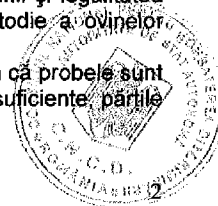
2. Plângerea penală împotriva petentului și probele care au fost aduse în sprijinul ei constituie o înscenare la adresa petentului și a familiei sale, cauzată de o convenție de vânzare-cumpărare dintre petent, binecunoscut în localitate, crescător de ovine și bovine și patronul S.C. Gobis Solutions SRL - M.

3. Petentul a predat reclamatului M. M. prin administratorul N. C. 206 oi în valoare de 57680 lei, sumă din care nu a primit decât 19000 lei. În mod abuziv și ilegal, în dosarul penal al petentului, reclamatul N. C. s-a constituit parte civilă cu suma de 37600 de lei cval. a 94 de oi, adică suma pe care i-o datora petentului.

4. Actele premergătoare, cercetarea și urmărirea penală s-au desfășurat în mod abuziv, cu încălcarea prezumției de nevinovăție a petentului. Parchetul de pe lângă Judecătoria Avrig și Poliția Arpașu de Jos nu au desfășurat o investigație efectivă și imparțială a presupusei fapte, astfel încât a fost vătămat.

5. Petentul solicită să se verifice dacă cei 6 polițiști au avut ordin de serviciu și mandat de percheziție. Petentul solicită verificarea corectitudinii și legalitatea procedurii de ridicare, identificare, predare și păstrare în custodie a ovinelor ridicate din proprietatea petentului.

6. Organele de cercetare și urmărire penală nu au ținut seama că probele sunt contradictorii, nu sunt temeinice și concludente. Neavând probe suficiente, părțile

reclamate N. I. C. și S.C. Sobis Solutions SRL, prin avocatul F. V., au procedat la învinuirea petentului pe nedrept în fața instanței de judecată încercând să i se argumenteze vinovăția pe criterii de etnie, prin apartenența sa la etnia romilor și încălcându-i demnitatea și dreptul la un tratament egal al persoanelor indiferent de originea rasială sau etnică.

7. Prin adresa nr. 5962/18.10.2011, petentul revine cu precizarea că obiectul petiției se referă la afirmații scrise cu caracter discriminator la adresa petentului în calitate de cetățean român de etnie romă și afectarea dreptului la demnitate personală.

8. Petentul consideră că excepția de neкомпетенță materială invocată de CNCD, nu este susținabilă. Afirmația împotriva căreia petentul a depus petiție este făcută de către avocatul F. V. ***"Dacă un cetățean de etnie romă din Arpașu sustrage mai multe oi și nu a mai fost condamnat penal, primește o mică amendă și nu plătește nici daune, spre mirarea întregii comunități. Această amendă se mai numește și primă de încurajare, că doar nu există lege care să poată fi aplicată unor astfel de cetățeni"***.

Susținerile părții reclamate

1. Părțile reclamate nu au depus punct de vedere.

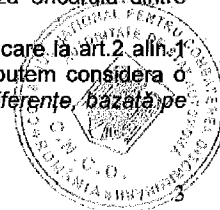
V. Motivele de fapt și de drept.

1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține că față de obiectul petiției inițiale, precum acesta a fost formulat, rezultă că acesta se referă la două aspecte: aspectele ce au în vedere actele organelor de urmărire penală, corelative actului de înlăptuire a justiției; aspecte ce au în vedere afirmații/susțineri ale părților reclamate, făcute cu ocazia contestării actului de neîncepere a urmăririi penale emis în cadrul procedurii de urmărire penală a petentului.

2. În drept, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la art.14 dispune că *"Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație."*

3. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la art.1 dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *"Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"* și **paragraful 2** *"Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1"*.

4. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei **diferențe, bazată pe**

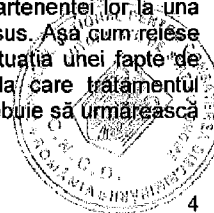
un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.

5. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2 prevede că "Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:**"; **art.2 alin.1 "..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,**", precum și **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1 "Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,**".

6. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, **"trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă"** (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

7. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat **principiul Egalității** ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclde ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

8. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească

sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

9. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile, sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicat (22.10.1996 Stubbings et autres vs. Royaume-Uni, parag.75).

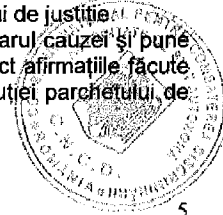
10. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

11. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

12. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art.2 din ordonanță, comportamentul în speța atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor de contravenționale prevăzute și sancționate de O.G.137/2000.

13. Față de aspectele sesizate prin petiție a fost invocată excepția de incompetență materială a CNCD, conform art.28 din procedură, în sensul în care împotriva actelor sau măsurilor luate de organele de urmărire penală sau efectuate în baza mandatului procurorului, se formulează plângere, urmând a fi rezolvată de prim procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, ori Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Astfel, s-a reținut prin citare că CNCD nu se poate pronunța pe aspecte ce au în vedere măsurile dispuse de organele de cercetare penală, respectiv asupra aspectelor corelative actului de justiție.

14. Față de excepția astfel invocată, petentul revine la dosarul cauzei și pune în vedere faptul că obiectul prezentei petiții are în vedere strict afirmațiile făcute de către reclamați în cadrul procedurii de contestare a rezoluției parchetului de

neîncepere a urmăririi penale, dispuse în dosarul instrumentat împotriva petentului.

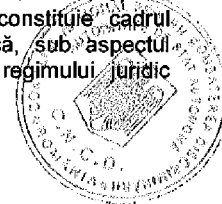
15. Față de solicitarea petentului de retragere a capătului de cerere ce privește aspectele ce au în vedere actele organelor de urmărire penală, corelative actului de înfăptuire a justiției, **Colegiul urmează a admite cererea de retragere a petiției conform art.14 din procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.**

16. Cât privește al doilea capăt de cerere, capăt cu privire la care petentul prin solicită ca CNCD să se pronunțe, Colegiul reține că suntem în prezența unei proceduri în fața instanței de judecată, respectiv contestarea unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale, dispusă de către parchetul de pe lângă judecătoria Avrig, contestație ce este formulată într-o manieră ce pune în discuție încălcarea principiului nediscriminării, a dreptului la demnitate personală, astfel precum acestea sunt enunțate și sancționate de OG nr.137/2000, republicată, în sensul în care aceasta conține statuări discriminatorii.

17. Față de acest aspect, Colegiul pune în vedere faptul că actul în sine reprezintă modalitatea prin care instanța de judecată este investită cu soluționarea acestuia, ori cenzurarea unor aspecte din cuprinsul unor asemenea acte sau statuările părților în cadrul instanței de judecată, sunt cenzurate/sancționate de către însăși instanțele de judecată, în conformitate cu legea 304/2004.

18. De asemenea, prin dispozițiile O.G. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit art.16, este „autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte**”. Deasemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, **„responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi” și în conformitate cu art.19alin.1, care specifică competențele CNCD, „Consiliul își exercita atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării”**. Deasemenea, potrivit art.27 alin.1, din același act normativ, **„Persoana care se considera discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului”**.

19. Astfel, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

20. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-juridicțional, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a se pronunța asupra aspectelor care sunt vădit de competența instanțelor de judecată, după cum am precizat mai sus.

21. Având în vedere aspectele mai sus evidențiate, față de afirmațiile ce fac obiectul prezentului capăt de cerere, Colegiul **admite excepția de necompetență materială** a Consiliului, fapta reclamațiilor nu poate fi analizată de către Consiliu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Față de aspectele ce au în vedere actele întocmite organelor de urmărire penală, corelative actului de înlăptuire a justiției, admiterea retragerii petiției.
2. În ce privește afirmațiile reclamațiilor făcute cu ocazia contestării rezoluției de neîncepere a urmăririi penale, admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.
2. Clasarea dosarului.
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita
Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

